

PWSZ Głogów

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Głogowie

Dzieje budynków

Teren zajmowany przez PWSZ zabudowany był już w średniowieczu. Znajdowała się tu najprawdopodobniej kaplica p.w. św. Barbary na tak zwanym Przedmieściu Polskim. Kres wszystkim budowlom przed murami miejskimi Głogowa przyniosła na początku XVII w. wojna trzydziestoletnia.

Od tego czasu miasto miało status garnizonu - twierdzy. Na terenie dawnych przedmieść wzniesiono ziemne i murowane fortyfikacje. Dopiero w drugiej połowie XIX w. długie i kosztowne negocjacje z władzami wojskowymi i państwowymi pozwoliły na przesunięcie fortyfikacji na wschód, dzięki temu powstała w Głogowie nowa dzielnica.

Jednym z ówczesnie powstałych budynków był szpital miejski (obecnie główny budynek PWSZ). Oddano go do użytku 22. 10. 1896 r. Gmach otrzymał skromny, wręcz koszarowy wygląd, posiadał trzy skrzydła (w kształcie nieregularnej litery "C"). Całość trzypiętrowego budynku przykrywał dach o bardzo niskim spadzie przykryty papą. Parter i dwa piętra budynku zostały przeznaczone na gabinety lekarskie, zabiegowe i sale chorych. Ostatnie piętro przeznaczone zostało na mieszkania dla personelu i obsługi. Natomiast piwnice - sutereny spełniały głównie zadanie zaplecza gospodarczego. W 1911 r. nad głównym wejściem do budynku wybudowano dwupiętrową werandę, w której znajdowały się leżakownie dla osób leczonych na gruźlicę. W latach trzydziestych XX w. w szpitalu przeprowadzono kilka modernizacji, między innymi: zelektryfikowano kuchnię, wybudowano szyb windy, wstawiono większe okna w salach operacyjnych.

W cztery lata po wybudowaniu szpitala postawiono obok gmach katolickiej Szkoły Ludowej (obecnie drugi budynek dydaktyczny PWSZ), którą otwarto 08. 10. 1900 r. Budynek składał się ze skrzydła głównego oraz trzech dodatkowych - jeden w części środkowej, pozostałe po bokach. Całość nakryto dwuspadowym dachem.

Teren na wschód od dzisiejszych budynków dydaktycznych został zabudowany pod koniec XIX w. kamienicami czynszowymi. W narożniku ulic Wały Chrobrego i Piastowskiej w latach 1928 - 1930 wybudowano bloki dla rodzin oficerów. Natomiast przed frontem budynku szpitala usypano (z ziemi pochodzącej z rozbiórek fortyfikacji)

górkę, którą po specjalnym uformowaniu, wyznaczeniu ścieżek i ustawieniu na szczycie platformy widokowej przeznaczono na specyficzny obiekt rekreacyjno-spacerowy. Od nazwiska głogowskiego architekta miejskiego i inspiratora utworzenia wspomnianej górki nazwano ją Uhligsborg. Na początku XX w. ziemię z górki wywieziono i wykorzystano ją do zasypywania fos dawnej twierdzy. Teren przed szpitalem wyrównano i utworzono skwer. Po I wojnie światowej na środku skweru ustawiono pomnik upamiętniający poległych żołnierzy 58 pułku piechoty.

W okresie poprzedzającym II wojnę światową lub w jej trakcie pod wspomnianym skwerem wybudowano kompleks podziemnych, betonowych schronów i korytarzy, w których miano urządzić dodatkowe punkty szpitalno - opatrunkowe na wypadek walk w mieście lub okolicy. Zostały one wykorzystane w 1945 r. podczas oblężenia miasta przez wojska radzieckie. Ówczesne walki obróciły w ruinę wszystkie obiekty znajdujące się na terenie PWSZ. Po wojnie rozebrano kamienice czynszowe, bloki dla rodzin oficerów oraz pomnik. Budynek szpitala i dawnej szkoły pozostały w ruinie do końca lat czterdziestych.

W 1949 r. w zachodnim skrzydle dawnego szpitala przeprowadzono remont urządzając tam Powiatowy Ośrodek Zdrowia. Po przeprowadzeniu odbudowy w pozostałych skrzydłach budynku w latach 1961 - 1963 cały budynek zajął Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy. W dużej mierze przywrócono przedwojenny wygląd budynku. Dokonano jednak rozbiórki dawnych leżakowni dla chorych pozostawiając jedynie ich podstawę w postaci swoistych podcieni nad wejściem głównym. W 1963 r. przystąpiono do remontu budynku dawnej szkoły katolickiej. Całkowicie rozebrano wtedy część północną budynku, dach dwuspadowy zastąpiono płaskim, natomiast przedwojenne elewacje zatynkowano. Również ten budynek stał się częścią Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego.

W 2004 r. Specjalny Ośrodek został przeniesiony do nowej siedziby na ul. Sportowej, natomiast w jej dawnych gmachach umieszczono Państwową Wyższą Szkołę Zawodową - pierwszą cywilną uczelnię w Głogowie.

Paweł Łachowski

